

Начальник Тернопільської дирекції залізничних перевезень Микола ГАВУРА:

“Хотілося б, щоб таких керівників на залізниці було якнайбільше”

— З Андрієм Сенишиним познайомилися ще тоді, коли його вперше обрали головою дорпрофсожу. Як відомо, час і результати роботи — є найкращим арбітром. Приємно відзначити, що Андрій Андрійович на цій відповідальній посаді, яку він посідає уже тривалий час, знайшов своє життєве покликання. А цей пост, так, саме пост, бо керівник профспілкової організації залізниці стоїть на сторожі інтересів трудового колективу, не кожній людині під силу, це дуже важка й відповідальна праця.

Не перестаю дивуватися, як Андрій Андрійович знаходить час і можливість, вислухати і зарадити кожному, хто потребує допомоги. Він добре знає, що робиться в колективах, і бере активну

участь у вирішенні всіх проблемних питань. Такий підхід до роботи, на мою думку, зумовлений тим, що свого часу Андрій Сенишин пройшов усіма сходинками нелегкого професійного шляху залізничника.

Я з радістю згадую роки електрифікації ділянки колії від Золочева до Підволочиська, бо темпи електрифікації були більші, ніж за часів колишнього СРСР. Це був, як кажуть залізничники, справжній гарячий робочий “котел”, і Андрій Андрійович на цьому будівництві практично днював і ночував. Він постійно бував у колективах, цікавився умовами праці залізничників, вирішував питання проживання, харчування, принципово відстоював у дискусіях з керівниками підрозділів право людей праці на всі необхідні умови. Згадую, як по Підволочиську розглядалися списки заохочення працівників. Тоді Андрій Андрійович сам переглянув список, а там було кілька сотень осіб, і до цього списку він дописав ще кілька десятків залізничників, які були задіяні на роботах з електрифікації, бо був переконаний, що працівники робітничих професій найбільше заслуговують на винагороду.

Хотілося б, щоб таких керівників на залізниці було якнайбільше. З нагоди ювілею бажаю Андрію Андрійовичу щастя й довголіття і ще багато років активно працювати, відстоюючи інтереси робітників і залізниці в цілому.

Голова Ужгородського теркому профспілки Ярослав АФТАНАС:

“Мені особливо імпонує така риса Андрія Сенишина, як професійна принциповість”

— Із Андрієм Андрійовичем ми зустрілися в 1986 році, — згадує Ярослав Афтанас, голова Ужгородського територіального комітету профспілки. — Він працював тоді завідуючим оргвідділу дорожнього комітету профспілки, а мене обрали заступником голови тоді ще райпрофсожу Ужгородського відділку залізниці. За існуючим порядком треба було пройти співбесіду зі всіма заввідділами дорожнього комітету. З того часу нам доводилося спілкуватися за різних обставин. Пригадую часи, коли залізниця

опинилася в серйозній скруті — по кілька місяців не виплачували зарплату. Дуже важко було тоді працювати з людьми. Не було години, щоб у теркомі не дзвонив телефон чи не приходили із запитаннями люди.

Мені часто доводилося звертатися по роботі до Андрія Андрійовича. Він тоді вже працював головою дорожнього комітету профспілки. Щоб хоч якось вийти зі скрутного становища, було вирішено виплачувати залізничникам зарплату тими вантажами, які ми перевозили: щебенем і цукром, піском і шифером. Словом, йшли на все, щоб якось закрити питання із заробітною платою. Становище було дуже непросте, доводилося постійно роз'яснювати залізничникам ситуацію. Тоді й Андрій Андрійович, і працівники теркомів дуже часто виїздили на місця й допомагали проводити роз'яснювальну роботу в трудових колективах.

Зараз у нас теж нелегкі часи, тому як ніколи зросла роль профспілок.

27 травня цього року Ужгородська територіальна

профспілкова організація висунула економічні умови і прийняла звернення до всіх профспілкових організацій України. Це питання Андрій Андрійович виніс на розширене засідання президії дорожнього комітету профспілки, де були присутні голови профспілкових комітетів, і президія нас підтримала. Мені особливо імпонує така риса Андрія Андрійовича, як професійна принциповість. Коли він бачить випадки порушення прав членів профспілки, неодмінно стає на захист спілчан. Тому, користуючись нагодою, бажаю Андрію Андрійовичу бути й надалі непохитним у своїй принциповій життєвій і професійній позиції, що спрямована на задоволення інтересів та захист прав членів профспілки залізниці.

А ще бажаю Андрію Андрійовичу благополуччя, щоб і надалі в нього залишалася хороша дієва команда, з якою можна розв'язувати будь-які проблеми спілчан. Хотілося б побажати йому ще й якнайменше клопотів, але розумію, що на його посаді це практично нереально.

Головний лікар Клінічної лікарні Львівської залізниці Ольга ПАЛІЙ: “Андрій Сенишин — чоловік з великим і щирим серцем”

— На посаді голови дорпрофсожу Андрій Сенишин завжди надає велику увагу медичному обслуговуванню та оздоровленню залізничників. Для нього важливі не тільки умови праці залізничників основної сфери діяльності, членів їхніх сімей, але й умови праці медиків. Андрій Андрійович наполегливо відстоює на всіх рівнях позицію збереження залізничної медицини. Зокрема, він був учасником ініціативної групи профспілки, яка провела переговори з урядом щодо збереження соціальних пілг та галузевих медичних закладів. За активної участі голови дорпрофсожу Львівської залізниці було реконструйовано і оновлено багато відділень нашої лікарні, у яких нині комфортно лікуватись хворим, покращилось оснащення сучасною технікою та умови праці медичного персоналу.

Андрій Андрійович є одним із засновників альтернативної до послуг страхових компаній форми роботи з надання медичної допомоги працюючим залізничникам Львівській залізниці — Лікарняної каси. Він постійно вдосконалює цю прогресивну форму роботи. І результати вже говорять самі за себе: на відміну від періодів співпраці зі страховими компаніями, зараз лікарні безперервно отримують кошти на придбання медикаментів.

У нинішніх важких умовах, коли знову піднімається питання про існування галузевої медицини, Андрій Андрійович і надалі відстоює її збереження. Адже

він добре знає, що безпека руху тісно пов'язана зі специфікою роботи саме галузевої медицини, яка має понад столітній досвід роботи з охорони здоров'я залізничників.

Можна довго перераховувати добрі справи, зроблені для медиків з ініціативи та за активної участі Андрія Сенишина. Це — чоловік з великим і щирим серцем, до якого звертаються зі своїми бідами й проблемами сотні людей. Він — і друг, і радник, який не тільки допоможе в скруті, але й висловить свою принципову позицію, покритикує, якщо треба, але завжди допоможе знайти правильний шлях до вирішення проблеми.

Із таким головою дорпрофсожу легко й приємно працювати.

Начальник служби вагонного господарства Петро КАЛІТЧУК: “В основі успіху Андрія Сенишина — професіоналізм і повага до людей”

— Життя людини, за великим рахунком, складається із взаємовідносин та співпраці з іншими людьми. Буває, що ми з кимось просто коротко “пересікаємось”, а іноді зустріч із людиною стає знаковою і переростає в спільну долю. Робота пліч-о-пліч і час — тільки вони викристалізують неординарність особистості, підкреслюють її поміркований максималізм і професіоналізм, помножений на патріотизм та відданість справі.

Усі узагальнення, з яких я розпочав свою розповідь, притаманні голові дорпрофсожу Львівської залізниці, багаторічному профспілковому лідеру наших залізничників Андрію Андрійовичу Сенишину.

Думаю, що на Львівській залізниці я — серед тих небагатьох працівників, хто найдовше знайомий із Андрієм Андрійовичем. На мою думку, життя справжнього чоловіка починається зі служби в армії. Сорок років тому, у 1969-му, мене, молодого хлопця, призвали до залізничних військ. Тоді вперше я побачив на призовному пункті Львівського військкомату стрункого, підтягнутого сержанта Андрія Сенишина — красеня, спортсмена, комсомольського лідера, який був прикладом для

багатьох призовників і для мене теж.

Перший пункт моєї військової служби — учбовий полк Свердловського корпусу залізничних військ, сержант роти — Андрій Сенишин, який був добрим організатором, порядною та доброзичливою людиною, завжди підтримував молодих солдатів, учив їх майбутній спеціальності, умів “розрядити” конфліктні ситуації.

Вдруге доля звела нас у 1977 році на Львівському вокзалі — і він, і я в той час вже працювали на Львівській залізниці. А з 1996 року я практично щодня зустрічаюсь і співпрацюю з головою дорпрофсожу нашої магістралі. Як справжньому господарю, йому до

всього є діло і не важить чи це — питання державного характеру, чи Львівської залізниці, чи її відокремленого підрозділу. Андрій Сенишин завжди підтримував всі починання вагонників щодо облаштування вагонного господарства: від будівництва установки з утилізації нафтошламових відходів та реконструкції промивально-пропарувальної станції у вагонному депо Дрогобич, 12-квартирного житлового будинку в Здолбунові, пункту технічного обслуговування вагонів Броди, встановлення приладів безпеки руху АСДК-Б — до проведення ремонтів санітарно-побутових приміщень ПТО Лавочне, ПТО Сянки, ППС Дрогобич.

Готуючись до цієї розмови, я замислився над тим, як визначити формулу його професійного та особистого успіху — це професіоналізм у найвищому розумінні цього слова плюс повага до людей.

Шановний Андрію Андрійовичу! Колектив вагонників Львівської залізниці поздоровляє Вас із 60-річним ювілеєм, бажає щастя, здоров'я, оптимізму та успіхів у Вашій важкій праці! Львівські вагонники завжди підтримають Вас у будь-якій корисній та важливій для залізничників справі!